

SBOROVÉ NOVINY

AKTUALITY ZE ŽIVOTA NAŠEHO SBORU

Vánoční SBÍRKA pokračuje

NF Nehemia vyhlašuje **vánoční sbírku na dostavbu školy v Etiopii**.

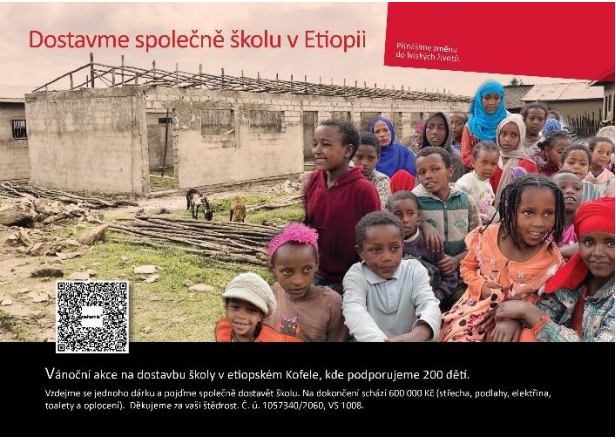
Budova školy měla být dokončena v letošním roce. Nicméně vlivem masivní inflace v Etiopii, došlo k cenovému nárůstu stavebních materiálů o 40% a rozpočtovaná částka nepokryla všechny náklady.

Na dokončení dostavby schází 600 000 Kč. Z nasbíraných peněz bude dokončena střecha, podlahy, elektroinstalace, sociální zařízení a oplocení.

Až bude škola dokončena, přejde všech 200 dětí zahrnutých do projektu Kofele, ze státních škol **do křesťanské školy**, která stojí v areálu místního sboru. Navíc zde budou vyučovat výhradně křesťanští učitelé.

Vzdejme se, prosím, jednoho vánočního dárku a peníze za něj pošleme na pomoc potřebným.

Budeme vděční, když se v rámci vašich sborů do sbírky zapojíte.

Modlitební dopis 2023

MARTIN MOLDAN

Drazí bratři a sestry ve sborech Apoštolské církve,
Přijměte srdečný pozdrav a přání Božího požehnání do roku 2023. Nebude to snadný rok, tak jako nebyl snadný ani ten minulý. Více než dva roky covidových omezení, následně ekonomická krize a válka na Ukrajině změnily obraz světa, na který jsme byli zvyklí. Jako křesťané však máme tu výsadu vnímat události z biblické perspektivy, a navíc se i modlit, a tak i vyhlašovat nad naši zemi Boží vládu a království (Mt 6,10).

Verš na tento rok vychází z korespondence apoštola Pavla. Sbory, které založil, procházely často různými turbulencemi, čelily útokům zvenčí i zevnitř, a tak díky tomu máme bohaté materiály, které dokumentují víru a myšlení první generace Ježíšových učedníků.

Uvedený verš reaguje na zmatek, který vyvolávali různí falešní učitelé. Pavel považuje za důležité opakovat věci, které se zdají být samozřejmé, stále dokola. „*Cílem našeho vyučování je láska.*“ To říkal již Ježíš. Shodli se na tom dokonce i farizeové. Dále zdůrazňuje čisté srdce, dobré svědomí aupřímnou víru. Některé z těchto pojmů ve svém listu dále rozvíjí. Je důležité pojmenovat správně cíl. Cílem není ani růst církve, byť o to usilujeme, ani rozvoj sebelepších aktivit včetně misie. Věříme, že Bůh nás povolal ke zvěstování evangelia a zakládání sborů, ale na osobní rovině je cílem růst do Ježíšovy podoby, tedy do plnosti lásky.

Tento cíl je dnes stejně aktuální jako před dvěma tisíci lety. Jedině skrze lásku svět pozná Ježíšovy učedníky. Problém je jediný – tento pojem je natolik zprofanovaný, že je těžké o něm mluvit. Přestože se naše země formálně hlásí k havlovskému odkazu „pravdy a lásky“, málokdo tomu ve skutečnosti věří. O to větší výzva pro nás. Život v lásce není možný, aniž bychom sami poznávali tu největší Lásku – Ježíšovu vykupitelskou smrt na kříži, kterou podstoupil za každého člověka. **Vstupme tedy do tohoto roku s modlitbou za duchovní obnovu našich životů, sborů i celé církve v duchu této lásky.**

Modlitebně-postní řetěz, jehož se tradičně naše sbory účastní již mnoho let, je skvělou příležitostí vyjádřit naši jednotu. Chceme se v modlitbě a půstu spojit a volat za naši zemi, církve i potřebné lidi.

Proto Vás povzbuzuji, abyste si udělali čas a podle svých možností se rovněž zapojili. Na rozdíl od minulých let nebudu psát seznam modlitebních témat – všichni víme, co je důležité.

Modlete se prostě tak, jako se modlíte vždy, jen s větším důrazem na pravdy uvedené v citovaném verši.

V TOMTO VYDÁNÍ

RECENZE NA KNIHU

MODLITEBNÍ DOPIS
BISKUPA

ZÁŽITKY Z BELGIE

Recenze na knihu

JAKUB KOZIEL

Už delší dobu jsem věděl, že se překládá a připravuje kniha, kterou napsal Larry Osborne – *Kde farizeové udělali chybu a jak neskončit stejně*. Věřil jsem, že to bude velmi kvalitní literární „strava“, která bude promlouvat do srdce, a tak jsem si ji s nadšením před Vánoci objednal… nemýlil jsem se. Rád bych se s vámi podělil a shrnul obsah knihy.

Autor hned v úvodu přichází z důležitou tézi – každý máme pocit, že víme, jak rozeznat náboženský fanatismus nebo farizejství, které se děje kolem nás. Nebezpečí tkví v tom, že nejsme citlivý a vnímavý vůči vlastnímu farizejství. Kritický moment přichází, když prožijeme něco s Bohem a vidíme „ty druhé“, jak zaostávají vzadu… třeba takového Josefa z Arimatie, který byl součástí rady, která odsoudila Ježíše na smrt. Osborne pak více rozebírá tuto zajímavou, avšak opomíjenou postavu…

Dnes je pojem farizej výrazem pro to nejhorší, co dokáže náboženský duch zplodit, ale v knize je poukázán historický kontext farizejů. V době Ježíše měl tento výraz úplně opačný (velmi pozitivní význam). To, že dobře neznáme historický kontext, a to kdo farizeové opravdu byli, je jeden z důvodů, proč často spadneme do pasti přesvědčení, že my se nikdy farizeji stát nemůžeme.

Velmi poutavým a výstižným způsobem popisuje, jak funguje pýcha, srovnávání se s druhými a trámy v oku (tzv. „trámová nemoc“). Křesťané mají obvykle pocit, že jejich „občasná“ pýcha je někde na úrovni překročení rychlosti. Nevidí tu závažnost, a proto s ní nejednají. Dále následuje skvělá kapitola o přístupu k Bibli, kde si autor klade otázku: *Jak je možné, že Bible a poslušnost plodí místo učedníků farizeje?*

Kniha dále mluví o nebezpečí výlučnosti, jak si farizejství vede dobře v rozdělování zrna od plev. Takoví lidé jsou *spokojení, že mají Spasitele – dokud mohou rozhodovat, koho spasí*. Ježíš přitahoval zástupy, lidé za ním nemuseli chodit na poušť, On šel k nim. Že by to bylo až tak snadné? Samotný Jan Křtitel o tom zapochyboval. Podobně někteří pochybují o církvích, kteří se snaží přitáhnout „duchovně nerozhodné zvědavce“ a nazývají jejich snahu „zředeným evangeliem“.

Osborne pak ukazuje příklady různých typů církví a jejich „lakmusové zkoušky“ neboli „šibbolet“. Taky trefné a výstižné. Dlouholetí věřící rozdělují křesťany na „základní model s minimální výbavou“ a „luxusní provedení se spoustou doplňků“.

Mluví o logice zákonictví, která chtě nechtě přidává k Božímu Slovu. Boží slovo říká: „neopíjejte se“, zákonictví říká: „vůbec nesmíš pít alkohol“. Takto podobně svou zákonickou logikou rozvíjí spoustu dalších věcí. Staví kolem Božích principů vlastní ploty se svými příkazy. Zaujal mně taky princip vyvozený z rozdílných názorů Korintských na jezení masa, které bylo obětováno modlám. Jedna skupina sboru to považovala za naprosto nepřístupné, druhá s tím neměla problém. (Každá skupina si nejspíš v Písmech SZ dokázala najít místa, která podporují jejich stanoviska.) Apoštol Pavel nedal za pravdu žádné z těchto skupin, mluvil o důležitosti svědomí a jednotě navzdory rozdílností.

Zákonictví taky zabíjí milosrdenství. Ježíš neustále uzdravoval v sobotu, přesto že mohl počkat pár hodin do západu slunce, aby to nebylo v sobotu. Ti lidé by to přece vydrželi. Stejně tak, když učedníci mnuli klasy, když měli zrovna hlad. Ježíš svými postoji ukazoval, že chce milosrdenství dávat plnou měrou. Farizejství chce dávat milosrdenství poskromnu, ze strachu, aby nebylo zneužito a aby lidé nežili v polovičaté poslušnosti.

Velmi podnětná je další část o minulosti jako modle. Křesťané mají tendenci si idealizovat minulost a vidět ji růžovými brýlemi. (Zkreslená bývá i naše zidealizovaná představa o první církvi. Mnohé texty NZ selektujeme podle našich potřeb a představ.) Oproti tomu se současná církev, vedoucí a kultura stávají fackovacími panáky těch kritiků, kteří si idealizují „staré zlaté časy“. Když Pavel psal kritiku měl u toho opravdové slzy, a ty právě dnešním kritikům chybí. Uměl i v korintské církvi najít spoustu dobrých věcí. A především říkal pravdu v lásce.

Dále má autor skvělé postřehy o tom, že jednota není uniformita (včetně té teologické). Přichází s překvapivými příklady, když lidé zjistí, že jejich náboženské systémy nejsou totožné s biblickými pravdami. Zajímavý je taky postřeh o tom, že Ježíš měl ve svém týmu Šimona – zélotu a Matouše – celníka. Dvě naprosto protichůdná politická spektra, ale spojoval je jeden cíl – jít za Ježíšem.

V poslední části knihy mluví autor o nebezpečí, když si myslíme, že naše povolání je povoláním všech. Všichni máme tendenci definovat duchovnost podle toho jací jsme a co děláme. Jako dokreslení myšlenky uvádí pár mailů, které obdržel s falešnými pocity viny po různých „ohnivých“ kázáních a knihách.

Kniha předčila mé očekávání a věřím, že nesmí chybět v žádné knihovničce s duchovní literaturou. Mám naději, že se objeví i v té vaší.

Všem lednovým oslavencům
přejeme jen to nejlepší, Boží
blízkost a požehnání!

Sborové noviny slaví 30 let od
svého založení, proto chceme
tímto poděkovat všem, kteří se
podíleli na jejich tvorbě:

Roman Koziel, Lukáš Kalník, Pavel Reis,
Martina Jurasová, Marek Slusarz, Tomáš
Michalek, Michaela Ledvoňová, Marcela
Morawiecová, Tereza Rokoszová

PLÁNOVANÉ AKCE

8. 1. 2023 od 9:30 se sejdeme na
oblastní bohoslužbě v Kulturním
domě Trisia v Třinci

KONTAKTY

Za Panelárnou 2481/2, 73506 Karviná
Tel.: + 420 596 318 745
E-mail: ackarvina@volny.cz
Web: www.ackarvina.cz
FB: AC Karviná
Číslo účtu: 2200929323/2010

Sborové noviny vycházejí jako měsíčník a jsou distribuovány zdarma. K dostání jsou v budově sboru nebo online na našem webu. Jakékoliv příspěvky vždy vítáme. Články, recenze, slovo povzbuzení, svědectví a jiné můžete předávat osobně pověřené osobě anebo zaslat na uvedené adresy. Příspěvky procházejí korekcí redaktora.

 Aktuality sledujte na našem FB

Nedělní bohoslužby začínají
pravidelně v 9:30!